

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Passtor Anpád*
Cím: *Jó eredmények és csendes unalom a svábhegyi autóversenyen*

Forrás: *Az Est*

Osztályozás

Tárgy

796.7

Hely

Idő

"1927"

Személy

Bp
(Hely)

1927. 10. 4.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Jó eredmények és csendes unalom a svábhegyi autóversenyen

— Az Est tudósítójától —

Lehet, hogy szép az autóverseny! De ahhoz, hogy valakinek tessenek, vagy résztvevőnek, vagy autótulajdonosnak, vagy hozátartozónak, vagy rendezőnek, vagy nagyon fiatalnak kell lenni. Kivülről tudni minden fajtát, tipust, kategóriát, úgy beszélni hengerről, lóerőről, literről, furatról, löketről, fékről, gyújtásról, mint ahogy ma beszéltek a Svábhegyen, ahol motorcikli és autóverseny volt.

Lehet, hogy mindenki nagyszerűen mulatott, — én csak álltam és néztem. De körülöttem a többiek is csak álltak, néztek és unatkoztak. Nem csupán bennünk volt a hiba!

Mert tudom élvezni a gyorsaságot és a verseny okozta izgalmat, elragad engem is, amint villámnál sebesebben elzúg a »kanyar«-nál (frettenetes magyar szó!) a motorcikli, az autó, a mellékkocsi utasa kihajlik, hátradől, fejével csaknem érinti, súrolja a kemény, halálos útfalat, van abban valami nagyszerű, amint gróf Kinsky Ulrich 6 hengeres Steyrje, mint egy vörös villanás suhan, rohan, fordul, de ehhez nem szabad annyi szünetnek, üres időnek, céltalan ácsorgásnak elfárasztani a nézőt.

A rendezésben volt főképpen a hiba.

Tíz óráig négy óra idő múlik el, — és ezalatt a rengeteg idő alatt legalább három órát céltalan várakozás töltött ki.

A vándorperecesek, óriáskiflisek, rétesárusok és diócukorházalók minden reményükön felül végeladták árujukat, annyira unatkoztott a közönség.

Nem tudta, hogy mihez kezdjen, hát legalább evett. Rekordot evett...

Pedig lehetett volna a verseny szép is... Nagyon szép.

Ami magánautó csak van Pesten, az mind odakinn volt. A startnál, a Képgolyó uccában fantasztikus kép. Ott gyűltek össze a motorciklisek, hogy megdöntsék az eddigi időket. Wells Marslakóinak ruhái szálltak le a földre. Tökserű, hatalmas, fényes bőrrel bevont, parafával bélelt »bukósisakok« a fején, fantasztikus, övekkel átkötött bőralloverek a testen, csattos kesztyűk és mellettük a töfögő-pöfögő vadállatok, a benzintől zakatoló motorciklik, amelyeknek féktelen rohanása bizonytalanná teszi életünket a szegény pesti utcákon. Ma aztán kitombolhatják magukat! Zúgás, készülődés, lázas rendezgetés...

Közben vonul fel a hegyre a nézők sűrű tábora. Köztük a vöröslobogós mentők négy-öt kirendeltsége ókori mentőkocsin, kölcsönkapott magánautón és rendes

mentőautón. Nem kell félni, a mentők a helyükön lesznek!

Az út két oldalán gyér sorban állanak a nézők, hanem a »kanyar«-nál verszagra gyűl az éji vad.

Ah, a kanyar, az minden jóval biztat. Ott érdemes összezsúfolva várni, mert a vezetőnek ott kell összeszedni erejét, ügyességét, ott történhetik szenzáció, nagy baleset, amiről holnap az újságok hasábot írnak és milyen érdekes lesz, ha újságolva mesélhetik:

— Én láttam.

Katonai telefontorony van összeköttetésben az 5.4 km. távolságra levő starthelyvel, másik tornyon a versenybírószám nézi, mint robogókat át a versenyzők a kifeszített hatalmas sárga vászoncsik alatt, amelyre nagy betűkkel van felírva: Cél. Azután két katonai sátor, elkerített hely az előkelőségeknek, kűnn a szabadban a fűvön korzó. — ott sétálnak az autótulajdonosok, a gazdagok, a politika és pénz favoritjai. Udvarlás, flört, sportdivat-revü. A fűvös zenekar csarlsztont játszik, majdnem hogy tánpera nem perdülnek.

Eddig szép, mulattató.

Csak az a baj, hogy közbe motorcikli és autóverseny is van! Tíz órákor dr. Szelnár Aladár versenyfőintéző fehérzászlós autója végigrohan az útvonalon, ami annak a jele, hogy lezárták a pályát. Kezdődik a verseny, kezdődik az unalom.

Ha minden két percben repülne, rohanna el mellettünk egy autó, vagy motorcikli, még éreznék a verseny lüktetését, de így?... Tíz percek, negyedórák mulnak el, oda vagyunk szorítva egy »kanyar« csücskébe, halljuk, amint valahonnan messziről hirdetik szócső-

von.

— Láncszakadás miatt feladta... A nagyszállónál felbukott...

Ki adta fel?... Ki bukott fel?... fogalmunk sincs róla. A pályából tíz métert ha látni, ez az úgy magánmulatság, a felsőbb egyezer passziója — és még ezenfelül esni is kezd az eső.

De azért Balázs Lászlót fordulni látni érdemes.

A repülőgép, az autó, a motorbicikli sikrének a titka az az: minél többet kivenni a gépből. Az emberi test minden erejét és ügyességét alárendelni a gép erejének.

És ezt nagyszerűen érti Balázs László...

Amint fordul, jobbkezevel elereszti a rohanó gép kormányfogóját, oldalt dől, teljesen átadja magát a gépnek és a sebességnek, az bravúros artista mutatvány.

De ilyen legföljebb ha három van egész délelőtt.

Néha húsz percig se jött egyetlen versenyző se.

A közönség pedig unatkoztott és várta az autókat. De előbb még megcsodálta a két német versenyzőt: Henne Ernst és főképpen Gall Karl bravúros hajtását...

De a 3.51-es rekord a magyar Balázsé.

A többi unalom, unalom...
*

És az eső esett és felegykor megkezdődött az autóverseny is. De a nagy kocsi tábor már megmozdult és mikor negyedháromkor a primadonna: Kinsky Ulrich vörös kocsijával berobogott, már csak ötöd haz nézte. Pedig Delmár Walter, herceg Eszterházi, Wolfner, — a leghíresebb vezetőket rohantak végig nagyszerű iramban a pályán. Hogy eresztették neki a gépet, hogy forgák vissza, hogy

ordultak, hogy bűgött a motor.

h!... nagyszerűen unalmas volt...
 Lehet, hogy a verseny sikerült,
 de az előadás nagyon gyönge volt.
 A Rákóczi induló új lelket ön-
 ött az emberekbe, mert azt jelen-
 ette, hogy nincs már több ver-
 enyző. Fenn a tetőn a sárból neki-

ászállódtak a benragadt kocsi-
 s a vörös zsinór mögül a völgy-
 ek áramlott a nézők soraiba.

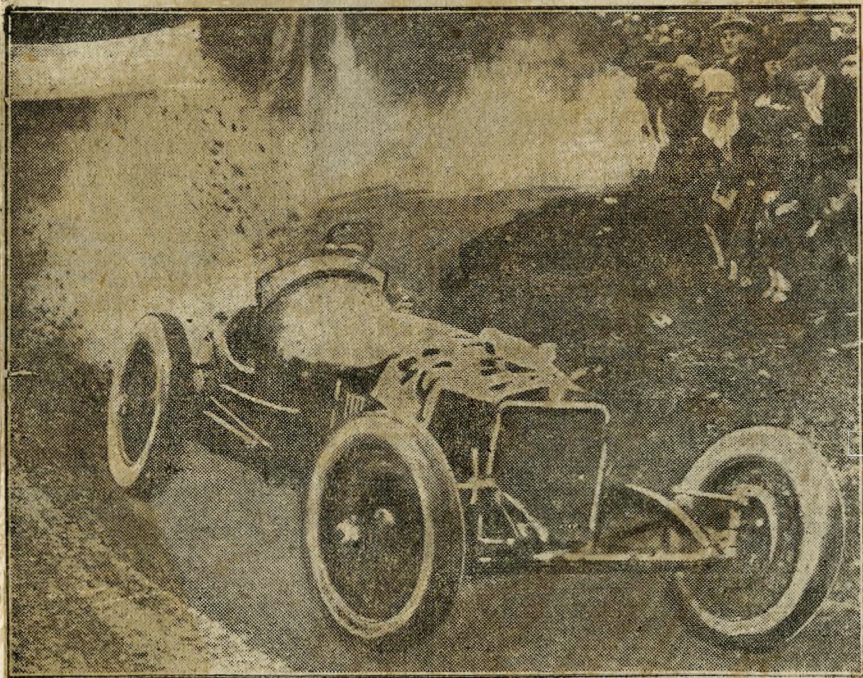
És ez megint szép volt.

Többnyire csupa fiatalember és
 gyerek. Nincs autójuk, nincs mo-
 torciklijük, de mindent tudnak.
 Minden kocsi felkiabálták, hogy
 milyen gyártmány, minden motor-
 iklit ismertek. Ezek azok a fiúk,
 akik már a gép korszakában nőttek
 és nőnek fel. Nekünk öregeknek a
 már örökké idegen marad, mi az
 múlt kontemplatív idők gyerme-
 tei vagyunk, de ezek az újak, az
 utánunk következők már rádiót
 szerelnek fel, hullámhosszakkal
 dolgoznak, repülnek, megismerik,
 hogy melyik motoros gázol Sun-
 beamon, melyik Velocetten, vagy
 Brough Superioron, csak egy pil-
 antás és tudják, hogy melyik autó
 Lancia, Lamda, melyik Crosley,
 melyik Mercedes...

Pásztor Árpád

Gróf Kinsky Ul-
 rich, a svábhegyi
 autóverseny győz-
 tese

Gróf Kinsky a célkanyarban